

ע"פ 29821/01/14 - אמיר קרני נגד מדינת ישראל

בתי משפט

ע"פ 29821-01-14

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

אמיר קרני

נגד

מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופט פאול שטרק)
מיום 2.1.2014 בתיק 5917/2013.

ההליכים בבית המשפט קמא:

1. למערער ניתנו שני דו"חות (ברירת קנס) בגין הנחת גרוטאות רכב במעבר ציבורי ביום 4.6.2013 ברחוב רוממה 5 בירושלים.

המערער כפר במיוחס לו.

2. בישיבת ההוכחות העיד מטעם המשיבה פקח העיריה, מר דרור שמני, והעיד המערער.

הפקח העיד כי ברחוב רוממה 5 ישנו שטח ציבורי שהיתה עליו השתלטות לצורך הקמת מוסך לטיפול במוניות. המוסך פורק על ידי העירייה וחלק מהמוניות שהיו בו הוצאו לרחוב. לדבריו הוא הגיע למקום וביקש מהמערער לפנות את המוניות שמפריעות למעבר ציבורי. לדבריו מדובר בגרוטאות רכב, מוניות לשעבר. המערער היה במוסך, כאחראי וכמנהל המקום, ואמר לו שיפנה את הרכבים תוך יום או יומיים. בשלב ההודעה למערער הזדהה המערער לפניו בתעודת זהות.

כשחזר למקום מצא כי הגרוטאות הועברו לצד אחר של הכביש. אז המערער לא היה במקום, ולכן רשם את הדו"חות והצמידם לשמשות כלי הרכב.

המערער טען בעדותו כי לא היה לו מוסך במקום, מעולם, עד למפגש בבית המשפט, לא פגש את הפקח ולא מסר לפקח את פרטיו. המערער לא ידע להסביר כיצד השיג הפקח את שמו ואת מספר הזיהוי שלו.

עמוד 1

3. בהכרעת הדין צויין כי הפקח העיד שפגש את המערער בעת פירוק מוסך שהיה במקום וכי המערער לקח על עצמו את הגרוטאות במקום. בית המשפט קיבל את עדותו של הפקח, לאחר שקבע כי **"מסר עדות רציפה, עקבית וללא סתירות והסביר את העניין מזכרונו"**, וכן **"בפי הנאשם אין כל הסבר סביר היכן וכיצד הפקח, אשר אמון על בית המשפט, השיג שמו ומספר ת"ז שלו"**.

לאחר שקיבל את עדותו של הפקח, הרשיע בית המשפט את המערער בשתי העבירות המיוחסות לו בשני הדו"חות.

4. בסיום ההליכים גזר בית המשפט על המערער קנס בסך 1,900 ₪, סכום שהינו כפל הקנס בשני הדו"חות.

טענות המערער:

5. המערער טוען כי טעה בית המשפט קמא כאשר הרשיע אותו על בסיס עדותו של פקח העיריה.

לטענת המערער, מדובר בפקח **"לא מהימן בעליל, חסר תום לב, והוכח שהוא, בלשון המעטה, אינו דובר אמת בעדותו לאורך כל הדין..."**. לטענתו, הפקח טען שיש לו מוסך, שאין לו, ולא ברור לו מדוע "נטפל" אליו הפקח.

לטענת המערער, עדותו של הפקח מלאה אי דיוקים ועובדות לא נכונות. לטענתו אין לו מוסך, והוא מסתובב באזור בהיותו נהג מונית.

6. לעניין הקנס טוען המערער כי בית המשפט נהג בו חומרה יתירה. לטענתו בית המשפט הביע בכך את כעסו, שלא בצדק.

דין והכרעה:

7. הערעור נסב כולו על ניסיון להשיג על ממצאי מהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט קמא. הלכה היא כי בית משפט שלערעור לא יתערב בממצאי מהימנות ועובדה אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים, שכן לערכאה הדיונית, אשר שמעה את העדים והתרשמה מהם, עדיפות לעניין זה על פני ערכאת הערעור (ראה לעניין זה ע"פ 2627/12, פלוני נ' מדינת ישראל (17.10.2012); ע"פ 9352/99 יומטוביאן נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 632 (2000); ע"פ 6020/07 גואטה נ' מדינת ישראל (30.11.2009); ע"פ 5484/11 פלוני נ' מדינת ישראל (19.4.2012).

בענייננו בית המשפט שמע את הפקח, שהעיד מטעם המשיבה, ושמע את עדותו של המערער, ולאור התרשמותו העדיף את עדותו של הפקח על פני זו של המערער.

המערער לא הצביע על סתירות מהותיות בעדותו של הפקח ולא הצביע על ראיות אחרות שיש בהן כדי לשנות ממסקנתו של בית המשפט או להצביע על טעות בהתרשמות בית המשפט קמא ובהחלטתו.

בנסיבות אלה, אין מקום להתערב בהכרעת דינו של בית המשפט קמא.

8. אשר לעונש - כאמור, על המערער נגזר קנס בשווי כפל הקנס המקורי, כפי שמקובל בעבירות מסוג זה כאשר נאשם מורשע לאחר שמיעת ראיות ולאחר שגירסתו נדחית.

לפיכך אין גם מקום להתערבות בגזר הדין.

9. אשר על כן, הערעור על כל חלקיו נדחה.

10. המערער התבטא בהודעת הערעור בביטויים קשים כלפי בית המשפט קמא, ביטויים שיש בהם משום זילות בית המשפט, וזאת ללא כל הצדקה, רק משום שהחלטותיו של בית המשפט לא נראו לו. כך, למשל, בסעיף 5 להודעת הערעור וכך בסעיף 9(ב) להודעת הערעור, ואין צורך לחזור על הדברים כלשונם.

בנסיבות אלה, באופן חריג, אני מחייבת את המערער בתשלום הוצאות הערעור בסך 1,500 ₪.

11. המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתנה היום, י"א אדר ב תשע"ד, 13 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.